

ЛЕГЕНДА ОДИНА І ЯОГО МІСЦЕ
В ЧОРНОМОРСЬКОМУ ОБРЯДІ

103

Миша

здав: Тиміш Гнатейко
старший брат: Пан Чаклун, 92
здано на : Великі Раді, 1989

ВСТУП

Ціль цієї праці є поглянути і коротко простудіювати місце бога Одіна у тутонській мітології. Наш чорноморський куріннь, в часі таємного і мистичного обряду підвищення члена, закликає бога Одіна допомогти новопідвищеному членові на терені шляху "гідного життя". Що це властиво значить? Чому ми властиво закликаємо Одіна? В цій праці я погляну на декотрі знанні прикмети Одіна котрі допоможуть нам зрозуміти чому Одіна і Його чар є гідною нашого заклику.

ТЕВТОНСЬКИЙ ПАНТЕОН

Загальна структура Тевтонського пантеону була подібна до всіх других середно європейських культур в ті мірі що вони всі близько відзеркалювали ту саму соціяльну і релігійну структуру. В соціяльній структурі були три групи, і на тих групах були базовані релігійні боги. Найвища каста це королівська або священича. Друга каста була воєнна, а третя робоча. Перша каста богів далі ділилася так що один бог оруджував способами страху і чарами, а другий оруджував способом права. В тутонській мітології, Одіна був найсильнішим і найстрашнішим богом через те що він панував чаром і страхом. Навпаки, другий бог Тор, був знаний як бог рівномірности котрий тримав порядок способом правосуддя.

ЛЕГЕНДА ОДИНА

Найраньша згадка Одіна в Германській мітологічній історії є з старої легенди в котрій кажуть що підчас декотрих бурхливих ночей,

було чути у небесах що гнала велика банда ізців на швидких конях. Люди вірили що це були духи мертвих вояків. Казали що ними провадив Одін. З часом, Одін перестав бути меншим богом нічного галасу, а зріс на бога котрій дарував воякам героїзм і перемогу, та рішав долю всіх чолобиків. Але Одіна спосіб ділування все мав сенс казу, лютости, та шаленства. Люди знали що він був лютий страшнуй бог. Здається що тому вояки закликали Одіна до помочи в часі битви. Коли Одін допомагав, він не брав прямої участі у битвах, а радче, втручався способами чару та магіки.

Скандунавські легенди є одинокі котрі затримали історії про Одіна і його пригоди. В Скандинавії він був богом війни та інтелігенції. Він був пристійний. Йофо говор такій красномовний що ті котрі слухали що він говорить все думали що він правду говорить. Одін мав силу себе перемінити в яку будь тварину що хотів: на рибу, на бика, на птицю, на вужа, або навіть на змію. В бою, сама Одіна присутність уразила противників і вону ставали сліпими, глухими, безсильними і імпотентними.

Одін був той котрій творив, перепускав, та рішав права котрими керувалося людство. Одна з головніших його прикмет та сил була те що він рішав котрих поляглих вояків трупи були спалені, разом з своїми маєтками, на похоронних огнях. Для скандинавців, а спеціально для вояків, спалення тіла по смерті була дуже важлива річ тому що спалення гарантувало вступ до Валгали. А самозрозуміло, життя з маєтками, значно ліпше. Контролюючи вступ з маєтками, в Одіна була велика сила і тому пошана.

Сам Одін був озброенуй близкучим грудним щитом та золотим шоломом. В руці він тримав чуднуй спис підроблений йому

карликами. Цей спис все летів на ціль і нічо не могло його відвернути.

Одіна царство була велика зала обита золотом що звалось Валгала. До Валгали Одін покликав тих героїв котрі визначувалися у битві і котрих він, за їхне геройство, хотів винагородити. Стіни залі Валгали були зроблені зі списів, а дах та стеля зі щитів. Це була могутча фортеця гідна поляглим воякам. Вечорами горіли огні, а світло відбивалоця від близкучих шабель та освічувало велику залю. Вступ до залі був через 540 дверей. Кожен з тих дверей був на стілко широкі що могло через них перейти 800 вояків.

У ці залі, у Валгалі, полягли герої занималися різними воєнними грами, компетенціями та розваговими бенкетами. Бенкети бували в час свят, і Одін все пресідував цими святами. Він сидів при головному столі, а на його ременах сиділи дві ворони. Кожного рана, Одін поселав їх далеко по світі, і перед сніданям вони верталися і йому шептали всі новини що в світі бачили і чули.

Разом з Одіном у Валгалі перебували дві надприподні жінки (Пан Варят alert!) що звалися Валкайріс. Вони Одінові служили та нум опікувалися. Вони приносили гостям пиво і їжу, та доглядали щоб всього добра було досить. Але Валкайріц не мали тільки домашню відповідальність. Їхній завдаток також включав рішати котрим воякам вже час гинути у битві. Валкайріс ганяли по терені битви, і були відомі тільки тим воякам котрим вже найшов час на смерть. Валкайріс тоді скоро верталиця до Одіна повідомити його котрі вояки незадовго прийдуть до Валгали щоб зеднатися з решту поляглими.

Одін часто замішувався до людських справ. Він рідко показувався у розкошах свого боженства, а радше, за виглядом простого мандрівника. Між людьми Одін мав своїх олюблених, і тим він допомагав у битві. Але були випадки що навіть тим воякам котрим Одін помагав, він безпричинно затримав свою ласку, і ті вояки скизали.

Одін також був богом мудрости і поезії. Він знав і вживав різні чари та ліки. Деякі з тух чарів могли знесилити ворожу зброю, пірвати вязневі кайдани, збурити або зтишити хвилі на морю і найвіть здобути дівчини любов. Хоча Одін мав все це знання і ці сили, він не був з нин роджений. На впаки, мусів їх здобути. Він поволе, продовж свого життя, розшукував і розпитував за знанням всіх мудреців по цілому світі. Одна з цікавіших пригод, і та котра пояснює чому Одін має лиш одне око, має до діла з його розшуком мудрости.

При коріннях могучого ясення було джерело і фонтанна. В ці фонтанні були захованні мудрість і знання. Змії Мимір був сторожом тієї фонтанни. Одін хотів з тої фонтанну пити і здобути всю мудрість. Мимір погодився, але дав вимогу що Одін за те знання мусів віддати одне око.

Тому що Одін мав неспинене бажання сдобувати мудрість, він також став богом поезії. Це був не легкий подвиг, але Одін був на стільки хитрим що вдалося йому вкрасти "мід поеяії" (mead, not honey) від велетнів що його сторожили. Цей мід мав цікаву історію. Після довгої війни між протележними племями, провідники проголосили мир, і як символ їхної едноцти, заплюли обидва в миску. З тієї замішаної слини вони створили найрозумнішого

чоловіка і назвали зого Квасір. Незадовго, два карлики секретно забили Квасіра та змішали його кров з медом (honey). Легенда казала що хто буть що напивця того меду (mead) став поетом і мудрець.

Сталося так що ті два карлики також забили сина велетня Сутунга. Сутунг помстився тим що забрав від карликів той чарівний мід. Сутунг сховав той мід у підземні печері, вхід до котрої був заслонений величезними каміннями. Сутунга дочка, велетень Гунлод, сторожила цей мід.

Одін постановив собі що він той мід здобуде. Одін перемінив себе на вужа, і маленькою діркою добувся до печері. Раз у печері, Одін перемінився назад на себе і представився Сутунгові та його дочці під інакшим назвиськом. Своєю чудною мовою Одін так їх зачарував що вони його три ночі частували. А дочка, ще тим більше ним була захоплена що що вечора дозволила Одінові напитися трохи того чарівного меду. А Одін, за три рази, випорожнив всьой мід. Він тоді перемінився на орла та взявся втікати летом. Сутунг також перемінився на орла, але не міг зловити Одіна, і в процесі здох.

Коли Одін вернувся до Валгали, він виплюв всьой мід що напив у великі збірники. Маючи на своїх руках чарівний мід поезії, Одін роздавав той мід тим поетам котрі ставали йому на ласку і котрим він хотів допомогти бути письменними і славними. Цікаво згадати що втікаючи від Сутунга, в леті назад до Валгали, Одінові з рота пустилися кілка крапленок меду. Легенда каже що недобрі поети світу мусіли бути задоволені залишками того меду.

Одна з надзвичайних пригод в житті Одіна має до діла з його

саможертвуванням і воскресінням. Тутонські боги не були
бесмертні. Так як люди, вони старілися і гинули. Коли Один вже
почував що стає старим і слабим, він взявся виконати чарівний
обряд. Він поранив себе своїм чудним списом, та повішався від
гіль того самого ясення де були джерело і фонтанна мудрости.
Висів він так 9 днів і чекав щоб хтось йому приніс пити і їсти.
Ніхто не прийшов. Коли вже наближався йому кінець, побачив Один
під ногами стародавні письма, руни. З великим трудом він досягнув
ті руни, і в тому моменті, їхні чарівні сили увільнили Одіна і він
віджив. Один тоді запив воду з джерела мудрости, і кінчаючи
чарівний обряд, став новим чоловіком.

Один та Чорноморці

Заклик до Одіна підчас підвищення члена курення має закраски
скандинавського воєнного фольклору. Можливо що корені цієї традиції
можуть бути сполучені з легендою Одіна жіночих помічників,
Валкайріс. Як згадано вище, Валкайріс появлялися вояком котрому
уже наближалася смерть у битві. Але є головню примітити що це
явлення було воякові велика честь тому що це був знак що прийшов
йому час долучитися з решту героями у Валгалі разом з Одіном.
Вояки котрим зявлялися Валкайріс знали що вони є гідні підвищення
до життя у Валгалі.
Чорноморсьє хрещення відзеркалює цю легенду. Підчас хрещення
кандидат клячить перед пресідником, і в відповідний час,
пресідник кличе до Одіна. Одне пояснення цього може бути що
заклик є повідомлення Одінові (так як колись робили Валкайріс) що
цей кандидат до курення (ніби то вояк/кандидат до Валгали) є

гідний підвищення. Тим закликком, і відповідним відгуком, кандидат
знає що його чекає, так як чекало воєнів, гідне життя у Валгалі
разом з Одіном і всіма повними Чорноморцями.